

ע"פ 1292/23 - ארטור מורוגוב, בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1292/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: ארטור מורוגוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 9.2.2023 במ"ת 11024-08-22 שניתנה על ידי כבוד השופט א' וסטרמן

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (השופט א' וסטרמן; להלן: המותב) מיום 9.2.2023 במ"ת 11024-08-22 (להלן: ההליך), שבה נדחתה בקשת המערער לפסילת המותב.

1. ביום 4.8.2022 הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המערער עד לתום ההליכים, זאת בעקבות כתב אישום שהוגש נגדו בגין עבירות של הפרת צו בית משפט, איומים ופגיעה בפרטיות (ת"פ 11006-08-22; להלן: ההליך העיקרי).

2. בדיון שהתקיים בפני בית המשפט ביום 11.8.2022, קבע המותב, לאחר שעיין בחומר הראיות ושמע את טענות הצדדים, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למערער. עוד נקבע כי מעשיו של המערער מקימים עילת מעצר

סטטוטורית של מסוכנות, אשר מתעצמת לנוכח קיומם של כתבי אישום נוספים התלויים ועומדים נגדו.

3. בהמשך לכך, ביום 11.9.2022 הורה המותב על העברת המערער למעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים המשפטיים נגדו; ובדין שנערך ביום 27.10.2022 בפני השופט ט' ענר, הורה בית המשפט על שורת הקלות בתנאי מעצרו.

4. ביום 27.11.2022 התקיים דיון בפני המותב. בפתח הדיון, נעתר המותב לבקשת המערער והורה על שחרור הסניגוריה הציבורית מייצוגו בהליך. לאחר מכן ובהמשך אותו דיון, ביקש המערער מבית המשפט לשוב ולבחון את חומר הראיות שעמד ביסוד החלטת מעצרו, וכן ביקש לשחררו מהמעצר לאלתר. המותב דחה את בקשות המערער בקבעו כי אין מקום לדון מחדש בסוגיה הראייתית אשר הוכרעה בהחלטתו מיום 11.8.2022; וכי לא נמצאה הצדקה לסטות מהמלצת שירות המבחן לפיה אין לשנות מתנאי המעצר. על דברים אלו חזר המותב בהחלטתו מיום 13.1.2023.

5. בדיון נוסף שהתקיים ביום 9.2.2023, שב המערער על בקשתו כי בית המשפט יבחן מחדש את שאלת קיומן של ראיות לכאורה, הן בתיק זה והן בתיקים האחרים התלויים ועומדים נגדו; וכן ביקש להגיש לשם כך חומרים נוספים מתיקים אחרים המתנהלים בעניינו. בקשת המערער נדחתה תוך שנקבע כי לא עלה בידי המערער להצביע על שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטות המותב בעניין זה.

6. בתגובה להחלטה זו, ביקש המערער כי המותב יפסול עצמו מלדון בהליך בטענה כי המותב "לא אובייקטיבי", שכן לדבריו, זוהי הפעם השלישית שבה הוא דוחה את בקשותיו.

באת-כוח המשיבה הביעה התנגדות לבקשת הפסלות, והמותב דחה את הבקשה על אתר בקבעו כי טענות המערער אינן מקימות עילת פסלות. צוין כי דחיית טענותיו של צד להליך על ידי בית המשפט אינה יוצרת כשלעצמה חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך, והובהר כי ככל שההחלטות אינן מקובלות על המערער, פתוחה בפניו הדרך להגיש עליהן ערר.

7. כעולה מפרוטוקול הדיון, מיד לאחר החלטה זו, הוסיף המערער לטעון כנגד תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. בהמשך לכך, החליט המותב כי מעצרו של המערער בפיקוח אלקטרוני יותר על כנו, אולם הורה על הקלות נוספות בתנאי המעצר. המערער השיג על החלטה זו וטען כי לא היה מקום להמשיך את הדיון משהודיע כי בכוונתו להגיש ערעור על דחיית בקשת הפסלות. בעקבות כך, הורה המותב על ביטול ההחלטה האמורה.

8. מכאן הערעור שלפני, בו טוען המערער, המייצג את עצמו, כי ניהול ההליך בעניינו נעשה "בצורה בריונית ומפלה" ותוך פגיעה בזכויותיו. המערער מלין על החלטות המותב מיום 9.2.2023, וטוען כי המותב דחה את בקשתו לעיון חוזר על אף שהתקיימו התנאים לכך, וכי החומרים שביקש להציג בפני המותב מעידים על כך שבהחלטה על מעצרו ישנן "סתירות מהותיות".

9. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 15.2.2023 ניתן פסק דיני שבו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת המותב

בהליך העיקרי שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו (ע"פ 1128/23 מורגוב נ' מדינת ישראל (15.2.2023)).

10. דין הערעור להידחות. המבחן לפסילת שופט מלשבת בדין קבוע בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי מתקיים חשש כזה בעניינינו, ולו בדוחק. כפי שנפסק לא אחת, טענות "ערעוריות" כגון אלה שמעלה המערער, אינן מקימות כשלעצמן עילת פסלות והליכי הפסלות אינם האכסניה המתאימה להעלאתן (ראו: ע"פ 3296/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (1.6.2021); ע"פ 475/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.1.2019)). למעלה מן הצורך אוסיף כי רבות מהטענות שבכתב הערעור הועלו בעלמא וללא פירוט מינימלי ולא מצאתי כי יש בהן כדי לבסס חשש כלשהו למשוא פנים מצד המותב.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט בשבט התשפ"ג (20.2.2023).

ה נ ש י א ה
